

[Jens Høyer.]

6 Mill. Kr., der gives i Tilskud, jo er Penge, som man skaffer ved Laan, gennem Udstedelse af rentebærende Obligationer eller Skatkammerbeviser; man laaner altsaa Penge, som man derefter deler ud. Jeg tror ikke, vi gør os fortjent til Efterslægtens Tak ved at bære os saaledes ad. Skulde man gaa rationelt frem, maatte man tilvejebringe de Penge, man ønsker at uddele, gennem tilsvarende Statsindtægter. Men mit Parti mener naturligtvis, at vi skal søge, om vi kan opnaa Enighed og Forstaaelse om dette Lovforslag. Jeg skal derfor tillade mig senere at stille Forslag om, at det bliver henvist til et Udvalg; det vil være nødvendigt, da vi dog ikke kan blive enige om Sagen her ved første Behandling, at Forhandlingerne føres i et Udvalg, i hvilket det saa maa vise sig, om der er Mulighed for at opnaa Enighed.

Der staar i Loven, at hvor der ingen overenskomstmaessig Aftale er mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, skal den paa Egnen gængse Løn gives, men siden vi sidst havde Loven til Behandling her, har vi set den Fremgangsmaade bragt i Anvendelse, at Dræningsmestrene — det var for Resten meget fiffigt af dem — i en Fart sluttede sig sammen, lavede en Organisation og sagde: nu er vi Arbejdsgivere, nu er det os, der antager Arbejdere og bestemmer, hvilken Løn og Pris der skal betales. Paa den Maade kom Landmændene saa rart uden for det hele, de havde kun at tage imod det Diktat, som disse to Parter blev enige om. Jeg tror dog ikke, at en saadan Aktion gør Loven mere tiltalende for Landmændene; jeg tror, det havde været klogere, om der havde været udvist noget mere Loyalitet over for den Bestemmelse, som var indeholdt i den gamle Lov; men den blev altsaa, om jeg saa maa sige, løbet over Ende, den satte man sig ud over paa denne Maade. Naar vi nu faar Sagen i Udvalg, skal vi se, om der er Mulighed for at rette noget paa dette Forhold og paa forskellige andre Ting.

Kr. Johansen: Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, er jo ikke meget omfattende; det indfører ingen egentlige Ændringer i den gældende Lovgivning ud over at stille større Beløb til Raadighed, Beløb, der er nødvendige, dersom man skal kunne fortsætte med Arbejdet. Det bedste, der kan anføres som Begrundelse for et Forslag som dette, er den store Efterspørgsel, som der lige fra Lovens Vedtagelse har været efter disse Laan. Der blev allerede det

første Aar anvendt 10 Mill. Kr., og der var endda indkommet Begæring om meget større Beløb, inden Aaret var omme.

Der er nu i de godt fire Maaneder, som er gaaet, siden det sidste Tillæg til Loven blev vedtaget, lagt Beslag paa de Penge, der dengang blev bevilget; en Del var for saa vidt paa Forhaand beslaglagt gennem de Begæring, der allerede i Løbet af forrige Vinter, Foraar og Sommer var indkommet. Dette, at Beløbet paa saa kort en Tid er beslaglagt, viser jo, at der fortsat er en stærk Efterspørgsel efter disse Laan og en stærk Trang til at faa saadanne Arbejder udført.

Jeg har læst, hvad Venstres Ordfører i det andet høje Ting har sagt. Han sagde adskillige andre mærkelige Ting, som jeg ikke her skal komme ind paa, men han mente bl. a., at der egentlig var noget usundt i den Maade, det hele foregik paa, at der i og for sig ikke var Trang til at faa disse Arbejder udført, men at det var en usund Agitation, der blev ført, bl. a. fra Amdsudvalgenes Side. For at dette ikke skal blive gentaget, vil jeg gerne sige, at den Agitation, Udvalgene fører, bestaar egentlig kun i, at man giver Svar paa de Spørgsmaal, der rettes til Udvalgene. Beder man Formanden eller et andet Medlem af Udvalget om at komme til Stede, f. Eks. ved et Møde, som en Kommunalbestyrelse indkalder til, for at gøre Rede for Lovens Hensigt og Indhold, gør han det selvfølgelig, men nogen storstillet Agitation helt ud i det blaa har der paa ingen Maade været Tale om, lige saa lidt som der er Grund til at sige, at Udvalgene skulde have handlet ansvarsløst eller uforsvarligt. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at sige dette, for at saadanne Paastande ikke skal blive gentaget og maa ske forstærket her.

Grunden til, at man har benyttet sig saa meget af disse Laan, er den ganske naturlige, at der her er en let Adgang til at faa Penge til Grundforbedringsarbejder, og at der i Virkeligheden er en betydelig Trang til at faa disse Arbejder udført. Naar man færdes igennem Landet, faar man heller ikke Indtryk af, at man er nær ved Enden af Arbejdet, at der ingen Grund skulde være til at fortsætte i større Stil dermed. Man faar tværtimod den Opfattelse, at der endnu, til Trods for at 25 Mill. Kr. er stillet til Raadighed, ligger betydelige Arealer, som det vil være en udmærket Forretning at faa drænet eller paa anden Maade grundforbedret. Naar der netop i disse Aar er saa stærk Efterspørgsel efter disse Laan, hæn-